

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

Šajā numurā lasiet:

CIK ILGI SAEIMA IZŠKĒRDĒS VALSTS LĪDZEKĻUS?

Saruna ar Publisko izdevumu un revīzijas komisijas priekšsēdētāju, Zaļo un Zemnieku savienības deputātu **Andri Bērziņu**

→ 3. lpp.

ARĪ POLICISTIEM PIETIEK SĒDĒT MĀJĀS!

Saruna ar Neatkarīgās policistu arodbiedrības (NPA) priekšsēdētāju **Armandu Augustānu**

→ 4. lpp.

KRĪZE – labs stimul pārmaiņām

Saruna ar uzņēmuma "LARELINI" prezidentu **Valēriju Lukašenoku**

→ 6. lpp.

Artūrs Rimša tiks atvests piespiedu kārtā

10.februārī, plkst. 10.00, Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesas kolēģija (Rīgā, Abrenes ielā 3) sāks skatīt krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 78.panta otrās daļas, ir apsūdzēts Artūrs Rimša.

Viņš portāla www.draugiem.lv lietotājiem pazīstams arī kā Arturs Ibrahim Nasser (Окупантсс Артурсс!). Lietu izskatīs tiesnese Daiga Kalniņa.

Arturs Ibrahim Nasser (Окупантсс Артурсс!) Окупантсс

Apsūdzētais Artūrs Rimša jau divreiz nav ieradies uz tiesas sēdēm, tādēļ tiesa ir noteikusi viņa atvešanu piespiedu kārtā. Ja policijai neizdosies šo "brašuli" atrast līdz tiesas dienai, Rimša tiks izsludināts meklēšanā un apcietināts.

Atgādinām, ka krimināllieta ierosināta pēc Lienes Apines un Līgas Muzikantes iesniegumiem. "DDD" žurnālistes no apsūdzētā papildus kriminālsodam lūdz piedzīt arī 50 000 latu lielu kompensāciju sakarā ar morālo kaitējumu, ko antilat-

viski noskaņotais Rimša nodarījis latviešu sievietēm. Pirmās tiesas sēdes šajā krimināllietā notika 2009.gada 5.novembrī un 14.decembrī, taču apsūdzētais Rimša uz tām neieradās.

"DDD" lasītāji, nāciet uz tiesu 10.februārī un apskatieties uz šo antilatvieti, jo tiesas sēde būs atklāta! Par zāli, kurā notiks tiesas sēde, jautājiet Krimināllietu tiesas kolēģijas kancelejā, kas atrodas 2.stāvā.

LATVIEŠIEM JĀKĻŪST PAR DŪRI

Saruna ar Saeimas deputātu un bijušo zemkopības ministru **Mārtiņu Rozi**

MĀRTIŅŠ ROZE:
Dekolonizācijas jautājums ir jārisina!

DDD: Sarunu sāksim ar pašu būtiskāko problēmu mūsu valstī, proti, neviena nozare Latvijā nespēs sekmiīgi attīstīties, ja nebūs novērstas okupācijas sekas, kuras grauj gan mūsu valsti, gan tautu. Vai jūs man piekriņtat?

Mārtiņš Roze: Jā, tik tiešām, šis okupācijas un kolonizācijas sekas ir gana nopietnas vēl joprojām. Turklāt tās kļuvušas daudz rafinētākas. Es domāju, diezgan karstās debates par Valsts karoga likumu bija uzskatāms signāls, kurš parādīja, kādā virzienā viens otrs virza savu politiku.

DDD: Pagājuši jau gandrīz divdesmit gadi, bet deokupācija un dekolonizācija nav veikta. Latvijā reāli atrodas piektā kolonna, vai ne?

M.R.: Tas ir pilnīgi skaidrs. Piemēram, "Saskaņas centra" noslēgtais sadarbības līgums ar Krievijas valdošo partiju "Vienotā Krievija" liek mums visiem būt vēl modrākiem. Lai arī viņi visādi žēlojas, viņiem dzīve šeit, Latvijā, šķiet labāka nekā Krievi-

jā, tāpēc tie arī tik ļoti turas pie šīs zemes – tā ir tirā ieinteresētība.

Protams, mums ir vajadzīgas draudzīgas attiecības ar kaimiņvalstīm, tostarp ar Krieviju. Tāpēc man patika laikrakstā "DDD" publicētais atbalsts iepriekšējā Krievijas prezidenta Putina uzsaukumam: "Tautieši, brauciet mājās!" Es domāju, ka tā ir ļoti normāla politika šajā virzienā, kas arī mums no savas puses būtu visnotaļ jāveicina.

DDD: Vai piekriņtat, ka latvieši ar savu pārprasto toleranci nodrošina kolonistiem labu dzīvi Latvijā, tāpēc tie neatsaucas Krievijas prezidenta aicinājumiem atgriezties?

M.R.: Lielā mērā piekriņtu. Es nekad neesmu atbalstījis un neatbalstīšu kādas vardarbīgas metodes, taču vienmēr būšu par to, ka ir noteikti punkti, kā pilsonība, valoda, vēlēšanu tiesības, kas nav maināmi, ja nu vienīgi pastiprināšanas virzienā. Šajos pun-

Mārtiņš Roze: "...man patika laikrakstā "DDD" publicētais atbalsts iepriekšējā Krievijas prezidenta Putina uzsaukumam: "Tautieši, brauciet mājās!"

ktos vairāk nedrīkst piekāpties!

DDD: Saeima jau 1996.gadā pieņēma konstitucionālu tiesību aktu – Deklarāciju par Latvijas okupāciju, uz kura pamata būtu jāpieņem Dekolonizācijas likums. Tas taču ir taisnīgi?

M.R.: Tas, ka dekolonizācijas jautājums jārisina, ir skaidrs. Vai tas būtu uzreiz jāliek likumā? Iespējams, ar laiku to varētu izdarīt. Bet to, ka okupācijas sekas ir diezgan dramatiskas, mēs visi redzam.

DDD: Tieši tāpēc Saeimai nevajējoši būtu jāpieņem likums par dekolonizācijas veikšanu. No šāda tiesību akta nav jābaidās, jo likumdevējs taču nav kautrējies pieņemt tādus likumus kā, piemēram, "Par namīpašumu denacionalizāciju Latvijas Republikā" un "Par dzīvojamās telpu īri", kuros iekļautas normas, kas nosaka, kādā veidā cilvēkus var izlikt pat pilnīgi uz ielas no denacionalizētajiem namiem.

Turpinājums 7. lpp.

Latvijas krieva viedoklis par latviešiem: Runājiet taču latviski!

Ļoti cien. avīze "DDD"!

Rakstu par problēmu, kas ļoti cieši sakņojas TV. Katru svētdienu apciemoju savu vecotēvu (Volhovas veterānu!). Viņš ļoti interesējas par politiku un stāvokli valstī. Vectēvs pārsvarā skatās "Panorāmu" un LNT ziņas, taču reizēm noskatās arī LTV7 ziņas krievu valodā.

Ikreiz viņu pārņem dusmas, kad LTV7 krievu žurnālisti intervē politiķus no Saeimas. Tad vecaistēvs tūlīt sāk meklēt asinsspiediena zāles, jo nespēj klausīties, kā šis politiķis krievu žurnālistam atbild krievu valodā. Kad krievu žurnālists intervēja kādas meitenes, tās atbildēja latviski, bet politiķis – krieviski...

Mans vecaistēvs, pats būdams krievs, to dzirdēdams, tikai nosaka: "Vai tie latvieši krievam no ratu pakaļas izkrituši? Nereti daži pat nezina krievu valodu un tad buldurē, it kā mutē būtu karsts kartupelis... Lai taču viņi runā dzimtajā valodā!"

Reiz vectēvam vajadzēja zāles. Paņēmu receptes un gāju uz Aleksandra ielas aptieku (blakus "Maxima"). Kad piegāju pie letes, aiz tās stāvēja jauna sieviete. Iedevu receptes, viņa lika zāles uz letes un krievu valodā skaidroja, kā tās jālieto. Es tai mierīgi, acis skatīdamies, pateicu, ka okupantu valodā nerunāju. Bet kas tad tik notika!!! No blakus kabineta *izspērās* trīs latviešu tautības *furijas* – vecākā pa priekšu – un nosauca mani par naciķi...

Tādējādi latvieši paši ir vainīgi, ka aizstāv kolonizatorus! Tomēr tādā gadījumā lai vismaz nekropļo krievu valodu!

Latviju latviešiem – latviešiem darbu un maizi!

Ciņai sveiks!

Igors Žuravskis
Ventspilī

P.S. Mans vecaistēvs – krievu tautības latviešu leģionārs, izlasījis **Steidzītes Freibergas** atklāto vēstuli **Rafam Sultanovam**, izteicās: "On ne soldat, a russkij holopskij, vživij sopog." ("Viņš nav karavīrs, bet krievu zemnieka utains zābaks.")
Tā, lūk!!!

I. Ž.

CIK ILGI SAEIMA IZŠKĒRDĒS VALSTS LĪDZEKĻUS?

2005. un 2006. gadā sākotnēji Saeimas Preses dienests, tad Prezidijs Ingridas Ūdres vadībā liedza "DDD" žurnālistiem Aivaram Gardam, Ilzei Liepai un Līgai Muzikantei preses akreditācijas darbam Saeimā. Rezultātā tika ierosināti divi administratīvie procesi tiesā, kuros atbildētāji ir Saeimas Prezidijs un Preses dienests. Formālais iemesls bija apstākļi, ka pret šiem žurnālistiem ir ierosināta krimināllieta, kas vēlāk tika uzvarēta visās tiesu instancēs.

Arī par pašu preses akreditāciju atņemšanas faktu bijuši jau vairāki administratīvais tiesas procesi, kuros laikraksta "DDD" žurnālisti ir uzvarējuši, bet Saeima stūrgalvīgi tos pārsūdzējusi apelācijas kārtībā. Latvijas Nacionālā fronte (LNF) vairākkārt rakstiski vērsās pie Saeimas Publisko izdevumu un revīzijas komisijas ar iesniegumu, lai tiktu izvērtēta Saeimas budžeta līdzekļu izšķērdēšanu, jo Saeimas Prezidijs un Preses dienests neizmanto savus iekšējos cilvēkresursus, bet savai aizstāvībai algo speciālus juristus.

Saruna ar Publisko izdevumu un revīzijas komisijas priekšsēdētāju, Zaļo un Zemnieku savienības deputātu **Andri Bērziņu**

BEZJĒDZĪGĀ "SPIRINĀŠANĀS"

DDD: LNF ir vērsusies pie Publisko izdevumu un revīzijas komisijas ar rakstisku iesniegumu izvērtēt Saeimas budžeta līdzekļu izšķērdēšanu, taču izskatās, ka lieta ir "iestrēgusi". Saeimas nolīgtais advokāts **Lauris Liepa** un juriste **Lelde Krastiņa** joprojām, meklējot dažādus formālus aizbaidinājumus, turpina pārsūdzēt tiesas spriedumus, tādējādi palielinot sev no Saeimas saņemtos honorārus. Tiesas jau vairākkārtīgi ir pierādījušas, ka apstrīdētie Saeimas lēmumi bijuši nepamatoti un prettiesiski, taču tik un tā notiek šī murgainā "spirināšanās" pretī taisnībai ar kārtējo apelāciju no Saeimas pārstāvju puses. Turklāt, lai arī Saeima ir nolīgusi it kā prestižu advokātu biroju "Liepa Skopina / BORENIUS", process izvērsās par īstu anekdoti, jo advokāti ierodas uz tiesas sēdēm ļoti pavirši sagatavojušies, lai neteiktu, ka pilnīgi neiedziļinājušies lietās – "putrojas" pa materiāliem, nezina lietas apstākļus,

nu, lai objektīvi un pamatoti varētu vērtēt šos jautājumus. Negribu iekļauties tajā, ko dara juristi, man nav tādu tiesību. Ja juristi uztur un turpina lietu, kurā jau vairākkārt ir zaudējuši un, iespējams, atkal zaudēs, tad tas juridiski, protams, nav nekas labs.

DDD: Kopumā ņemot, Saeima abās lietās ir zaudējusi jau trīs reizes.

A.B.: Kā jau teicu, man nav tiesību un juridisko zināšanu, lai izvērtētu, kā šie juristi darbojas. Manis vadītā komisija nevar viņiem ne kaut ko aizliegt, ne atļaut. Taču no tās otrās – lietderības puses, finansiālā viedokļa, uzskatu, nepašaubāmi, jo ātrāk šī lieta beigsies un tai tiks pielikts punkts, jo būs labāk!

DDD: Nu, jā, šī lieta velkas jau kopš 2005. gada – un ne jau mūsu puses vainas dēļ.

Šī procesa gaitu esam publiskojuši un publicējuši arī laikrakstā "DDD", jo tas

ja pamanījusi, piemēram, to, ka lietā ir pieaicināta trešā persona – LNF, un tā jau veselu gadu vairs neuztur savu patstāvīgo prasījumu, bet ir pievienojusies līdzpieteicēju prasījumam, utt. Tāpat Saeimas pārstāvji, izskatot lietu par Saeimas preses akreditāciju nepiešķiršanu, nezina, ka nedz Saeimas preses akreditāciju izsniegšanas procedūru, nedz termiņus, nedz citus ar

biedrus un, saskatot nelietderīgu līdzekļu izšķērdēšanu, pārtraukt šīs lietas tālāku virzību?

Andris Bērziņš: Lieta ir vēl izskatīšanas procesā, tāpēc man nav tiesību, piemēram, pieprasīt lietas pārtraukšanu. Formāli ir tā – ja juristi uzskata, ka viņiem ir taisnība, tie turpina šo lietu virzīt. Un to nevar ietekmēt mana vēlēšanās vai nevēlēšanās.

Tas, ko es varu, ir sekot līdzi šai lietai un tās attīstībai. Ceru, ka tuvākajā laikā šis jautājums atrisināsies.

DDD: Diez vai tas būs tik ātri. Tiesa jau velkas vairāku gadu garumā, jo Saeima s

akreditāciju izsniegšanu saistītus apstākļus. Piesaukt neprofesionalitāti šajā gadījumā būtu vēl maigi. Turklāt tādu piemēru ir daudz. Bet viņiem par šādu darba kvalitāti no valsts budžeta tiek maksāta nauda! Kā jūs pats atbildējāt uz mūsu iesniegumu, iztērēti jau vismaz 590 latu.

So administratīvo lietu tiesas pierakstus pēta augstskolu studenti un smejas par Saeimu un tās pārstāvjiem...

A.B.: Jā... Man patiešām nav tādu zināšanu, lai es spētu juridiski izvērtēt visas šīs lietas niansas. Advokātu profesionalitāte un darba kvalitāte ir viņu prestiža jautājums. Tas, vai viņi to spēj godam nest un atrisināt, vēl ir pavissam kas cits. Kopumā, kā jau es teicu, no būtības un finansiālās puses es personīgi iestājos par to, lai šī lieta tiktu atrisināta pēc iespējas ātrāk. Lai spētu lietu skatīt no juridiskās puses, neesmu kompetents, tur jums vajadzētu vērsties pie mani kolēģiem no Juridiskās komisijas.

DDD: Mēs pie jums vērsāmies tieši no finansiālās puses, jo jūsu kompetencē ir vērtēt Saeimas izdevumu pamatotību un konstatēt līdzekļu izšķērdēšanu.

A.B.: Uz to varu atbildēt, ka mēs joprojām skatām šo lietu un sekojam tai līdzi. Lieta vēl ir izskatīšanas procesā. No efektivitātes viedokļa, protams, būtu labāk, ja tā jau būtu pabeigta.

PROBLĒMAS TIESU SISTĒMĀ

DDD: Bet jūsu kompetencē, piemēram, būtu iespēja konsultēt Juridiskā biroja

pārstāvji pārsūdz tiesas lēmumus.

A.B.: Jā, tā diemžēl ir milzīga problēma vispār ar visu mūsu tiesu sistēmu kopumā.

DDD: Tiesību teorijā tiek uzsvērts, ka iestādei, kura ir

"...no tās otrās – lietderības puses, finansiālā viedokļa, uzskatu, nepašaubāmi, jo ātrāk šī lieta beigsies un tai tiks pielikts punkts, jo būs labāk!"

atbildētāja administratīvajā tiesā un kurai pašai ir savi cilvēkresursi, lai pārstāvētu to tiesā, nav lietderīgi un finansiāli pamatoti algot zvērīnātu advokātu vai juristu ārpus savu darbinieku loka, jo advokāta pakalpojumu sniedzēja pārstāvība tiek apmaksāta no konkrētās publiskās personas budžeta. Ir uzsvērts, ka advokātu pieaicināšana iestādes pusē daļēji liecina par iestāžu amatpersonu juridisko zināšanu nepietiekamību. Un, ja tiesību teorijā tiek uzsvērts, ka pat privātpersonai administratīvajā procesā nav vajadzīgs advokāts, jo pastāv objektīvās izmeklēšanas princips, kad tiesa pati izmeklē lietu un vāc pierādījumus, tad juridiskai personai to nevajag ne tik.

Mēs, laikraksta "DDD" žurnālisti, sevi tiesā aizstāvam un pārstāvam paši. Man vispār ir augstākā izglītība mākslas zinībās, nevis juridiskā specializācija. Saeima pieaicinājusi dārgu un Latvijā zināmu advokātu biroju. Tad, ko lai saka par Saeimu – iestādi, kas rada likumus, kurai ir neskaitāmi juristi, utt.? Kāpēc nepamatoti jātērē vēl papildu līdzekļi?

A.B.: Es saprotu jūsu domu, taču gribu teikt, ka pie

pašreizējā darba apjoma mūsu darbinieku kapacitāte nav liela. Mūsu speciālistu juridiskā izglītība ir laba. Acīmredzot darbinieku noslogotība ir tik liela, ka Saeima bija spiesta piesaistīt juristus no ārpusēm. Un it īpaši tagad – pie darbinieku samazinājuma un darba apjoma celšanās tas ir jo aktuālāk.

VAI SAEIMA NEMĀK ZAUDĒT AR GODU?

DDD: Sanāk, Saeimas darbinieki ir pārstrādājušies? Pēc būtības, ja Saeimas pusei būtu tīra sirdsapziņa, administratīvajā tiesā tā mierīgi varētu iztikt bez advokāta. Pilnīgi droši uz tiesu varēja atnākt kāds Prezidija loceklis un Preses dienesta darbinieks. Saeima neuzticas tiesas spriestspējai? Mēs turpreti pašlaik uz tiesas godīgumu un iztiekam bez advokātiem. Rezultātā, lai arī mums pretī stāv, piemēram, Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas disciplinārlietu komisijas vadītājs **Lauris Liepa**, visos šajos procesos mēs esam viņu uzvarējuši. Vai tas vien jau neliecina par to, ka Saeimas Prezidijs bija rīkojies nelikumīgi un pieļāvis kļūdu?

Andris Bērziņš:...

Tas ir labs jautājums, taču uz to es jums šobrīd nevaru atbildēt.

DDD: Ir tāds teiciens: karaļa rota ir augstsirdība! Bet augstsirdība ir arī spēja atzīt savas kļūdas. Šajā gadījumā ir pieļauta kļūda vai rupjš pārkāpums, un tas ir acīmredzami. Godīgai Saeimai taču klātos to atzīt?

A.B.: Šis būs vērtējams jautājums.

DDD: Noliģtie advokāti jau vairs necinās par šo jautājumu pēc būtības. Notiek kaut kāda "utošanās"... Liekas, ka viņi tagad cinās jau par kaut ko sev personīgu, par sava prestiža principiem, nevis taisnīgumu. Varbūt nespēj piedot, ka tādai Lauri Liepai jau kuro reizi uzvar vienkārši žurnālisti? 590 latu jau ir iztērēti – cik vēl viņiem maksāsiet par centieniem reanimēt perso-

nīgās ambīcijas?

A.B.: Es saprotu visu, ko jūs sakāt. Taču situācija ir tāda, ka šī lieta ir procesā, kā rezultātā šobrīd to nevar apturēt. Ir jāiet viss likumā noteiktais ceļš.

DDD: Es jau jums neprasu pārkāpt likumu, tikai izvērtēt līdzekļu iztērēšanas lietderību.

A.B.: Tas noteikti tiks darīts. Gribu arī izteikt pateicību, ka aktīvi reaģējat uz lietām, kur saskatāt kādu netaisnību.

DDD: Paldies par labo novērtējumu.

SOLĪJUMS REVIDĒT IZDEVUMU PAMATOTĪBU

DDD: Šo administratīvo lietu jautājumā mēs jums nosūtījām divus iesniegumus. Vai tie ir izskatīti Publisko izdevumu un revīzijas komisijas sēdēs?

Andris Bērziņš: Jā, šie iesniegumi ir skatīti komisijas sēdēs. Šajā sakarā esam uzklauzījuši arī Saeimas Juridiskā biroja vadītāju **Gunāru Kusiņu**. Mēs esam gatavi uzklaut katru viedokli un skatījumu, kā uzlabot kopējo situāciju.

DDD: Jau pirmajā iesniegumā izteicām vēlmi piedalīties Revīzijas komisijas sēdē, lai tiktu uzklautā arī mūsu pozīcija, taču netikām uzaicināti. Kāpēc?

A.B.: Tā kā lieta ir tikai procesā, nekas vēl nav beidzies. Mums būs sēdes, kurās pie šī jautājuma atgriezīsimies. Mēs sekosim līdzi un vērtēsim arī nākotnes praksei, kā labāk ietaupīt budžeta līdzekļus ikvienā jautājumā, tai skaitā dažādās tiesu lietās. Es informēšu arī komisiju par to, ka esmu ar jums par šo jautājumu runājis. Apņemties jums paziņot, kad atkal komisija skatīs jūsu jautājumu. Mēs jūs uzklauzīsim! Bet, ņemot vērā jūsu teikto, advokātu darba kvalitāti vērtēs arī mūsu juristi.

Izsaku cerību, ka nākotnē Saeima strādās tā, lai tai vairs nebūtu iemesla šādām tiesu lietām, un tā varēs nodarboties ar iekšējiem juridiskiem, likumdošanas jautājumiem.

Personīgi gribu vien teikt, ka spēku cīnīties un uzņēmību no jums daudz varētu mācīties. Jums ir milzīga prakse.

Intervēja Ilze Liepa

DIEVPALĪGA VĒLĒJUMS 2010. GADĀ!

Lai latviskais dvēseles stiprums nezūd, cīnoties par uzvaru – brīvu, neatkarīgu Latvijas valsti no PSRS okupantiem un viņu pēcnācējiem, kuriem tiesiski, bez meliem un izločīšanās piespiedīsim atzīties par nodarīto postu, par latviešu tautai atņemto zemi un par naidu pret latvisko patstāvību savā etniskajā zemē Latvijā!

Silvija Muižniece

KRĪZE – labs stimulsi pārmaiņām

Saruna ar uzņēmuma "LARELINI" prezidentu Valēriju Lukašenu

Turpinājums no iepriekšējā numura

KAPITĀLISMA NORIETS

DDD: Mūsu laikrakstā nereti tiek pausts uzskats, ka Latvijas nākotne ir saistīta ar kooperatīvu attīstību un pāreju uz kooperatīvo sabiedrību. Vai jūsu uzņēmums, kas ražo līnu izstrādājumus, varētu iekļauties kādā kooperatīvā?

Valērijs Lukašenuks: Grūti pateikt. Šobrīd neredzu, ar ko kooperēties. Tomēr kooperācija mūsu gadījumā varētu būt starp zemniekiem un pārstrādātājiem, ja Latvijā atkal atsāksies līnu audzēšana.

DDD: Atceros, ka deviņdesmito gadu sākumā bija attīstīti bartera darījumi. Domāju, arī tagad, krīzes laikā, šāda preču apmaiņa būtu ļoti lietderīga. Protams, bankas par to nepriecātos, ja barteri vērstos plašumā, jo samazinātos banku darba lauks. Kādas ir jūsu domas?

V.L.: Uzskatu, ka jāskatās uz katru darījumu at-

prāt, aktuāli beidzot no kapitalisma pāriet uz kooperāciju.

V.L.: Tieši tā! Pilnībā piekritu. Pienācis brīdis, kad noteikti kaut kas mums savās dzīvēs ir jāmaina. Es redzu, ka esam ne tikai ekonomiskā, bet galvenokārt morālā krīzē.

Valsts uzdevums bija sekot, lai cilvēki bez liela darba un atdeves sabiedrībai nesāņemtu lielu naudu. Taču valsts šo nopietno funkciju neveica, tāpēc esam tur, kur esam.

MŪSU DARBAM NEPIECIEŠAMI IDEĀLI

Valērijs Lukašenuks: Visā pasaulē ir liela, nopietna krīze, un tā tik vienkārši nebeigsies. Es domāju, ka kaut kas ir jāmaina tieši mūsu savstarpējās attiecībās un attieksmē – tas ir tieši tas, par ko jūs runājat. Es jums pilnībā piekritu, ka **no kapitalisma ir jāpāriet uz sadarbību, uz citādām attiecībām.**

V.L.: Protams. Un pašā pamatā ir cilvēka domāšanas un savstarpējo attiecību mainīšanās. Jāvīrās uz kādiem augstākiem stimuliem un mērķiem. Piemēram, Ķīnā, kur pašlaik notiek strauja attīstība, cilvēki tiek stimulēti strādāt ne tikai par naudu, bet arī ar lepmumu par savu valsti, ar mērķi to attīstīt un uzlabot un tā tālāk. Bet

“Latvija taču 1945.gada 9.maijā neatguva neatkarību, to pārņēma cita okupācijas vara.”

Rietumu cilvēkam šāda motivācija ir sveša – darbs notiek šauri personīgajās interesēs.

DDD: Tātad darbs netiek darīts ar ideju?

V.L.: Jā, trūkst ideālu. Rietumu ideoloģija ir šāda: ja man labi nemaksā, tad es neko nedaru... Bet ar šādu domāšanu taču cilvēce nonāk strupceļā, un tas ir vērojams ne tikai Latvijā, bet visā Eiropā, Amerikā un citās Rietumu civilizācijai piederīgajās valstīs.

Tāpēc ir jāmainās, un es domāju, ka cilvēki mainīsies. Krīze ir laiks, kad pārveidojas attiecības, sapratne, uzskati.

LATVIJĀ JĀDZĪVO PĒC LATVIEŠU NOTEIKUMIEM

DDD: Kā jūs, krievs būdams, vērtējat faktu, ka Latvijā vēl arvien nav novērstas okupācijas sekas? Latvija tika kolonizēta pretēji latviešu un citu tautību piederīgo Latvijas pilsoņu gribai, taču dekolonizācija nav veikta.

Valērijs Lukašenuks: Okupācija tik tiešām bija – par to nav šaubu. Es gan piebilstu, ka, manuprāt, okupācija bija arī ideoloģiska. Tas nozīmē, ka gan Latvijā, gan Krievijā bija okupētas ar komunismu.

DDD: Tomēr Latvija tika okupēta nevis komunisma, bet gan lielpretinieku šovinisma dēļ. PSRS pārņēma Latvijas-Krievijas Miera līgumu un okupēja neatkarīgu valsti, tātad tika izdarīts

laiku kritizē “slikto” valsti, valdību, nacionālo politiku, bet paliek dzīvot šeit. Ja kaut kas nepatīk – pasaulē taču ir plaša. Bet, ja kāds grib dzīvot šeit, tad viņam ir jāsaprot, ka šeit ir Latvija.

DDD: Latvija ir vienīgā zeme pasaulē, kur attīstās latviešu nācija, tās kultūra, tāpēc Latvijā visai dzīvei ir jāvirzās pēc latviešu noteikumiem, vai ne?

V.L.: Jā, tam es pilnībā piekritu.

9.MAIJA SVINĪBAS PAZEMO LATVIEŠUS

DDD: Kā jūs vērtējat 9.maija svinības?

Valērijs Lukašenuks: Manuprāt, 8. un 9.maijam ir jābūt datumiem, kad beidzās vislielākais, nežēlīgākais karš. Otrā Pasaulē kara beigas ir liels, pozitīvs notikums pasaules vēsturē. Bet šobrīd vieni svin 9.maiju kā padomju uzvaru, es uzsveru, tieši – padomju, bet otri šādām svinībām nepiekrīt, jo saprot, ka viena okupācija nomainīja otru. Un es saprotu tos cilvēkus, kuriem nav pieņemama šīs otrās okupācijas svinēšana. Turklāt man ļoti nepatīk tas, ka lielam lielais vairums 9.maija svinētāju ir cilvēki, kuriem nav nekāda sakara ar karu. Starp viņiem kara veterānu nav pat 10 procenti.

DDD: Jūs saskatāt, ka latviešiem šādas 9.maija orgānijas ir pazemojošas?

V.L.: Jā, protams! Latvija taču 1945.gada 9.maijā neatguva neatkarību, to pārņēma cita okupācijas vara.

DDD: Es tomēr neredzu integrācijas iespējamību, ja netiek veikta dekolonizācija. Kolonistu pretestība pret visu latvisko ir ļoti liela un izteikta, un 9.maija svinī-

bas ir tam pierādījums.

V.L.: Taču tā ir samērā neliela cilvēku daļa, un jūs redzēsiet, ka viss būs labi. Slinkuma dēļ viņi nemācās latviešu valodu un deklarātīvi negrib integrēties. Integrācija prasa darbu ar sevi, un to viņiem negribas, jo jāiemācās valoda, jāgoda tradīcijas... Un cilvēkiem šķiet vienkāršāk atsaukties uz ļoti lielu, milzīgu Krievijas kultūru, plaši izplatītu krievu valodu – “tāpēc jūs, latvieši, klusējiet”... Bet tas nav pareizi! Taču es uzskatu, ka cilvēku skaits ar šādiem uzskatiem pakāpeniski samazinās.

DDD: Es gan kā latvieti redzu un jūtu, ka kolonistu nekaunība nevis samazinās, bet palielinās. Un kā novērsīsim to, ka, jūspret, aiz neliela cilvēku pulciņa mugurām stāv varenā plauša Krievija ar savu ideoloģiju, ietekmi un naudu?

V.L.: Nezinu. Es uzskatu, ka Krievijai pašlaik nemaz nav savas ideoloģijas. Ja seko Krievijas politikai, rodas jautājums: ko tā šodien grib? Protams, Krievija grib palielināt ietekmi, bet tās iekšienē ir pietiekami daudz vietējo problēmu, ko risināt.

DDD: Tomēr mūsu valstī dzīvo pārāk daudz cilvēku, kas labprāt gribētu, lai Latvija būtu krieviska nevis latviska, un to Krievija izmanto savās interesēs.

V.L.: Nu, jā. Bet tādu cilvēku daudzums, kas aktīvi darbojas, lai to panāktu, ir samazinājies. Varbūt ne tik strauji, kā gribētos, bet samazinājies ir.

DDD: Es gan teiktu gluži pretēji – šādu aktīvu pretlatvisku cilvēku Latvijā kļūst arvien vairāk.

V.L.: Gan jau viss būs labi.

DDD: Jūs teicāt, ka cilvēce ir jāmainās. Varbūt tas attiecas arī uz tautu savstarpējām attiecībām – jārada iespēja netraucēti attīstīties arī mazām tautām?

V.L.: Jā, piekritu, arī šādām pārmaiņām ir jābūt. Katrs cilvēks, dzīvojot savu mūžu un pārveidojoties, piedalās visas cilvēces pārmaiņās, kuras ietekmē arī tautu savstarpējās attiecības.

Intervēja Līga Muzikante

VĒSTULE

Pārdomas par notiekošo valstī

Uzskatu, ka pie Latvijas ekonomikas sabrukuma galvenokārt vainojama ir TP. Grūti pateikt, kas darīts aiz neprasmes, tuvredzības, kas ar tišu nolūku? To pašu var jautāt arī attiecībā uz Parex bankas afēru. To paveica LPP/LC un TP funkcionāri – vai nu aiz tuvredzības, vai ar nolūku? Šāda prakse bija vērojama arī privatizācijas procesā – kāda rūpnīca vispirms tika padarīta it kā par nekām nederīgu, lai tad par grašiem to piesavinātos.

Punktu visam, manuprāt, pielika Satversmes tiesa ar 2009.gada 21.decembra lēmumu. Grūti iedomāties, ar kādu noskaņojumu tagad uz darbu iet latviešu policisti, skolotāji, medmāsas, kurām ar savu nieka naudu – algu jāārstē tāds “neaižskaramais” pensionārs, kurš saņem savu 1000 Ls lielo pensiju?

Mēs zinām, ka savulaik bijušie drošībasnieki un komu-

nisti izkārtēja sev nesamērīgi lielas pensijas. Droši vien pārsvarā šie funkcionāri arī izdarīja lielu spiedienu uz Satversmes tiesu. Spriežot pēc Satversmes tiesas lēmuma attiecībā uz Abreni un šo lēmumu, domāju, bijušo funkcionāru (varbūt arī ne tikai bijušo) netrūkst arī pašā Satversmes tiesā.

Iespējams, garās automašīnu rindas uz Latvijas-Krievijas robežas nav nejauša sakritība. Arī daudzi citi pasākumi no Krievijas puses kaut ko izsaka. Tieši tagad PCTVL, LPP/LC, SC un Putina labvēļi no TP par katru cenu cenšas sagrābt valsts varu. Tad automašīnu rindu uz Latvijas-Krievijas robežas varbūt arī nebūs, bet drīz nebūs pašas robežas kā tādas? Šlesers par sviestmaizi iebraucējiem no Austrumiem atdos kredītu nemaksātājiem atņemtās mājas un dzīvokļus. Būs liels

“Grūti iedomāties, ar kādu noskaņojumu tagad uz darbu iet latviešu policisti, skolotāji, medmāsas, kurām ar savu nieka naudu – algu jāārstē tāds “neaižskaramais” pensionārs, kurš saņem savu 1000 Ls lielo pensiju?”

cittautiešu pieplūdums no Austrumiem. Ja kādam iepatiksies māja, kurai nav parādu, gan jau saimnieku dabūs laukā no tās pēc 1941.–1949. g. pieredzes...

Ar patiesu cieņu, novēlot modrību, izturību un drosmi 2010.gadā!

Jānis Bojārs
Pensionārs Līvānos

